

10. దాంపత్య జీవితం

సమాజ సౌధానికి మూలస్తంభం కుటుంబమే. భార్యాభర్తల కలియక వల్లనే కుటుంబం ఏర్పడుతుంది. భార్యాభర్తల మధ్య పరస్పర సదవగాహన, మానసిక ప్రేమానురాగాలు ఉంటే వారి జీవితం ఎలాంటి వడిదుడుకులు లేకుండా ప్రశాంతంగా, సాఫీగా సాగుతుంది; కుటుంబ సంబంధాలు పటిష్ఠంగా ఉంటాయి; సంతానానికి సరైన శిక్షణ లభిస్తుంది. దంపతుల మధ్య ప్రేమానురాగాలు కొరవడితే వారి జీవితం నరకతుల్యం అవుతుంది. కుటుంబ సంబంధాలు క్రమంగా విచ్ఛిన్నమవుతాయి. సంతానం దారం తెగిన గాలిపటాల్లా మారిపోతారు.

ఇస్లామీయ దాంపత్యచట్టం లక్ష్యాలలో శీలరక్షణ మొదటి లక్ష్యం. ఇస్లాం వ్యభిచారాన్ని నిషేధిస్తుంది. స్త్రీపురుషులు తమ సహజబంధం విషయంలో శీలం, సంస్కృతుల్ని కాపాడగలిగే పటిష్ఠమైన ఓ నైతిక నియమావళికి కట్టుబడి ఉండేలా చేస్తుంది. అందుకే ఖుర్ఆన్ లో నికాహ్ (వివాహబంధం)ను 'ఎహ్సాన్'తో పోల్చడం జరిగింది.

'హిస్న' అంటే కోట. ఎహ్సాన్ అంటే కోటనిర్మాణం. వివాహిత పురుషుడ్ని "ముహ్సిన్" అంటారు. అంటే అతను కోటనిర్మాత అన్నమాట. అతను వివాహమాడిన స్త్రీని 'ముహ్సినా' అంటారు. అంటే కోటలో ఆశ్రయం పొందిన స్త్రీ అని అర్థం. మరోమాటలో చెప్పాలంటే స్త్రీ వ్యక్తిత్వాన్ని, ఆమె మానాన్ని, శీలాన్ని వివాహం అనే కోట కాపాడుతుందన్న మాట.

దంపతులు దైవనిర్ణీత పరిమితులకు కట్టుబడిఉంటూ సహజ సిద్ధమైన తమ కోర్కెల్ని తీర్చుకోవడానికి వారినిలా వివాహబంధంలో బంధించడం జరిగింది. ఒకవేళ ఏదైనా వివాహబంధంలో దంపతులు దైవనిర్ణీత పరిమితు లకు కట్టుబడి ఉండలేని పరిస్థితులు ఏర్పడితే, (అంటే వ్యభిచారం, అశ్లీల చేష్టల రౌంపిలో దిగబడిపోయే పరిస్థితులు ఎదురైతే) వాటి పరిరక్షణ కోసం వివాహబంధాన్ని త్యాగం చేయడమే మంచిది. సారంలేని వివాహబంధం కొనసాగించేందుకు దైవపరిమితుల్ని త్యాగం చేయకూడదు.

ఈ కారణంగానే తన భార్యతో సంభోగించనని ప్రమాణం చేసే పురుషునికి నాలుగు నెలలు మాత్రమే గడువు ఇవ్వబడింది. అంటే ఈ నాలుగు నెలలలోపే అతను తన ప్రమాణాన్ని భంగపరచి భార్యను కలుసు కోవలసి ఉంటుంది. ఒకవేళ అతను నాలుగు నెలలు గడువు దాటిన తరువాత కూడా భార్యను కలుసుకోవడానికి సిద్ధంకాకపోతే, ఆమెను అట్టే తన వివాహబంధంలో కొనసాగించడానికి అతనికెలాంటి అధికారం లేదు. అలాగే ప్రమాణం చేయకపోయినా సరే, నాలుగు నెలలకు మించి భార్యను పడక మీదికి రానీయకుండా ఉంచడం కూడా మంచిది కాదు.

వివాహం రెండవ లక్ష్యం- స్త్రీపురుషుల దాంపత్యబంధం కారుణ్యాభి మానాల ప్రాతిపదికపై ఉండాలి. కారుణ్యాభిమానాల ప్రాతిపదికపై ఏర్పడిన వైవాహికబంధం ద్వారానే

దంపతులు పరస్పరం సహకారంతో సంస్కృతీ సభ్యతలకు సంబంధించిన లక్ష్యాలు సాధించే అవకాశం ఉంటుంది. పైగా వారుతమ సాంసారిక జీవితంలో సుఖసంతోషాలు కూడా పొందగలుగుతారు. ఈ లక్ష్యం గురించి ఖుర్ఆన్ వర్ణించిన తీరును గమనిస్తే ఇస్లాం దృష్టిలో దాంపత్యమంటే కారుణ్యాభి మానాలే అన్న భావన మనకు తప్పకుండా కలుగుతుంది. నిజానికి స్త్రీపురుషులు ఒకరిద్వారా మరొకరు సుఖసంతోషాలు అనుభవించడానికే దంపతులవుతారు.

“దేవుడే మిమ్మల్ని ఏకైక ఆత్మ నుండి సృష్టించాడు. అదే జీవి నుండి దాని జతను కూడా సృష్టించాడు, దాని దగ్గర సౌఖ్యం పొందడానికి.” (7:189); “వారు మీకు, మీరు వారికి దుస్తులు వంటివారు.” (ఖుర్ఆన్-2:187)

ఇక్కడ భార్యాభర్తలు ఒకరికొకరు దుస్తులుగా పోల్చబడ్డారు. దుస్తులు మనిషి దేహానికి అంటివుంటాయి; ఆచ్ఛాదనంగా ఉపయోగపడతూ, బాహ్య వాతావరణంలోని దుష్ప్రభావాల నుండి కాపాడతాయి. భార్యభర్తల్ని దుస్తులతో పోల్చడంలోని ఉద్దేశ్యం దేహానికి, దుస్తులకు మధ్య ఎలాంటి అవినాభావ సంబంధం ఉంటుందో ఆలుమగల మధ్య వైవాహిక సంబంధం కూడా అలాంటిదే ఉండాలని తెలియజేయడమే.

అంటే వారి హృదయాలు, ఆత్మలు పరస్పరం కలిసి ఉండాలి. వారు ఒకరి కొకరు ఆచ్ఛాదనగా, రక్షణ కవచంగా ఉండాలి. తమ గౌరవప్రతిష్ఠలకు, నీతినడవడికలకు భంగం కలిగించే దుష్ప్రభావాల నుండి వారు పరస్పరం కాపాడుకోవాలి. దంపతుల మధ్య కారుణ్యాభిమానాలు ఉన్నప్పుడే ఈ లక్ష్యాలు నెరవేరుతాయి. ఇస్లాం దృక్పథం రీత్యా భార్యాభర్తల సంబంధానికి కారుణ్యాభి మానాలే ఊపిరి. ఈ ఊపిరే గనక లేకపోతే భార్యాభర్తల సంబంధం ప్రాణంలేని శవం మాదిరిగా మాత్రమే మిగిలిపోతుంది.

దాంపత్యవ్యవస్థకు సంబంధించిన దైవశాసనాలవల్ల ఇస్లాంఉద్దేశం భార్యభర్తలు ఒకరి కొకరు సరిగా అర్థంచేసుకొని సుఖవంతమైన జీవితం గడపాలన్నదే. ఈ ఉద్దేశం నెరవేరని పక్షంలో ఆ బాంధవ్యం ఆత్మలేని అందమైన శవం వంటిదవుతుంది. అందువల్ల దంపతులు పరస్పరం ప్రేమానురాగాలతో జీవించాలి. ఒకరి హక్కులు మరొకరు గౌరవించాలి. ఒకరిపట్ల ఒకరు క్షమాగుణం కలిగిఉండాలి. పరస్పర సంబంధాలు, సమస్యల విషయంలో విశాల హృదయంతో, దూరదృష్టితో మసలుకోవాలి. ఇలాకాకుండా ఎల్లప్పుడూ ఎడముఖం పెడముఖంతో కలసిఉండటం ఏమాత్రం మంచిది కాదు. చివరికి ఈ ఎడముఖం, పెడముఖాలే తీవ్రమైన కలతలకు దారితీస్తాయి. అలాంటి పరిస్థితిలో విడిపోవడమే మంచిది.

సత్కార్యాల నుండి నిరోధిస్తూ దుష్కార్యాల వైపు పురిగొల్పే స్త్రీలూ ఉంటారు; పురుషులూ ఉంటారు. కనుక సత్కార్యాన్ని విశ్వసించిన స్త్రీ పురుషులు ఇలాంటి దుష్టశక్తుల

పట్ల జాగ్రతగా మసలుకోవాలి. ఈ విషయం గురించే హెచ్చరిస్తూ దైవప్రవక్త (స) ఇలా ప్రవచించారు:

“ప్రతిరోజూ ఉదయం ఇద్దరు దైవదూతలు ఒక ప్రకటన గావిస్తూ ‘పురుషులకు స్త్రీలు నష్టదాయకం, స్త్రీలకు పురుషులు నష్టదాయకం’ అని అంటారు.” (ఇబ్నెమాజ)

“ఇహలోకం సుమధురమైన పచ్చటి వస్తువు. దేవుడు మిమ్మల్ని ఇలాంటి భోగభాగ్యాల ప్రపంచానికే వారసులుగా చేస్తాడు. కనుక మీరు ప్రాపంచిక రంగేళికి దూరంగా ఉండండి. అలాగే స్త్రీల ద్వారా ఎదురయ్యే పరీక్షల నుండి కూడా మిమ్మల్ని మీరు కాపాడుకోండి. మీకు పూర్వం ఇస్రాఱియాల్ సంతతి ప్రజలకు ఎదురైన మొదటి పరీక్ష కూడా స్త్రీల ద్వారానే వచ్చింది.” (ముస్లిం)

“మీలో ఎవరికైనా ఒక స్త్రీ అందంగా కన్పించి మీరామె పట్ల ఆకర్షించ బడితే, (వెంటనే) అతను తన భార్య దగ్గరకు వెళ్ళి ఆమెతో రమించాలి. ఈ విధంగా అతనిలో జనించిన అక్రమ లైంగికాలోచనలు సమసిపోతాయి.” (ముస్లిం, తిర్మిజి)

“ఎవరైతే తన నోరు, మర్నావయవాల రక్షణ గురించి నాకు హామీ ఇస్తారో అలాంటి వ్యక్తికి నేను స్వర్గప్రవేశం గురించి హామీ ఇస్తాను.” (బుఖారి, తిర్మిజి)

“దేవుడు ఎవరిని వారి నోరు, మర్నావయవాల కీడు నుండి కాపాడుతాడో అతను స్వర్గంలో ప్రవేశిస్తాడు.” (తిర్మిజి)

“ఏ స్త్రీ తన భర్త ఇంట్లో కాదని వేరేచోట దుస్తులు విడిచిపెట్టుందో ఆమె తనకు, తన ప్రభువుకు మధ్య గల (భక్త) సంబంధాన్ని త్రొచివేసి నట్లే.” (ముస్లిం అహ్మద్)

హజ్రత్ జాబీర్ (రజి) ఉల్లేఖనం: మేము ఒక యుద్ధం నుండి తిరిగొచ్చిన తరువాత మా ఇంట్లకు వెళ్ళిపోవడానికి సిద్ధమవుతుంటే దైవప్రవక్త (స) మమ్మల్ని వారిస్తూ ఇలా అన్నారు: “అగండి, అప్పుడే వెళ్ళకండి. చీకటి పడ్డాక రాత్రి సమయంలో వెళ్ళండి. ఈలోగా స్త్రీలు నాభి క్రింది వెండ్రుకలు తొలగించి, తల దువ్వుకొని జడ వేసుకుంటారు. అలాగే భర్తలు ఎక్కడికైనా పోయివున్న స్త్రీలు కూడా వారు వచ్చేముందు నాభి క్రింది వెండ్రుకలు తొలగించి స్నానంచేసి సిద్ధంగా ఉంటారు.” (బుఖారి, ముస్లిం)

గుణవంతుడైన భర్త, శీలవతయిన భార్య

మనిషి తన భార్యలో ఏదో విషయం నచ్చలేదని తొందరపడి వివాహబంధాన్ని తెంచుకోకూడదు. అనివార్య పరిస్థితులు ఏర్పడినప్పుడు మాత్రమే విడాకులిచ్చే అనుమతిని వినియోగించుకోవాలి. దైవప్రవక్త (స) ఇలా ప్రవచించారు :

“ధర్మ సమ్మతమయిన పనులలో దేవునికి అన్నిటికంటే తలాఖ్ (విడాకులు) ఎంతో అప్రియమైన పని.”

“రకరకాల పూవుల మాధుర్యాన్ని ఆస్వాదిస్తూ తిరిగే తుమ్మెదల్లాంటి స్త్రీపురుషుల్ని దేవుడు అభిమానించదు. కనుక మీరు వివాహం చేసుకోండి, విడాకులివ్వకండి.”

దైవప్రవక్త (స) ఒకసారి మంచి భర్తను గురించి చెబుతూ “తన భార్య కోసం ఉత్తముడయినవాడే మీలో ఉత్తముడు” అని అన్నారు. (ఇబ్నెమాజ)

“వారిపట్ల మంచితనం కలిగివుంటూ సంసారం చేయండి. ఒకవేళ వారు మీకు (ఒక విషయంలో) నచ్చకపోతే, నచ్చని విషయంలోనే దేవుడు మీకు ఎంతో శ్రేయస్సు, మేలు పెట్టి ఉండవచ్చు.” (ఖుర్ఆన్-4:19)

దైవప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు: “మీపై మీ స్త్రీల హక్కులున్నాయి. మీ స్త్రీలపై మీ హక్కులున్నాయి. మీపై మీ స్త్రీలకున్న హక్కులు- మీరు వారిపట్ల మంచిగా ప్రవర్తించండి; అన్నవస్త్రాలు ఇవ్వడంలో కొరత రానివ్వకండి. మీ స్త్రీలపై మీకున్న హక్కులు- వారు మీ పడకలపై పరపురుషులు ఎవరినీ పడుకోనీయకూడదు; మీ అనుమతి లేకుండా ఇతరులెవరినీ మీ ఇంట్లోకి రానీయకూడదు.” (ఇబ్నెమాజ)

దైవప్రవక్త (స) హితోక్తి : “స్త్రీ తన భర్తపడక వదలి అతనినుండి వేరై రాత్రి గడిపితే, ఆమె అతని దగ్గరకు తిరిగిరానంతవరకూ దైవదూతలు ఆమెను శపిస్తుంటారు.” (బుఖారి)

దైవప్రవక్త (స) ఇలా చెప్పారు: “భర్త తనభార్యను పిలిచినప్పుడు ఆమె పొయ్యి దగ్గరున్నా సరే వెంటనే వచ్చేయాలి.” (తిర్మిజి-మిష్నాత్)

భర్త పట్ల భార్య విధేయత కలిగి ఉండాలి. దీన్ని గురించి దైవప్రవక్త (స) ఇలా తెలియజేశారు: “ఉత్తమ స్త్రీ అంటే నీవెవని చూడగానే నీ మనస్సు సంతోషంతో పొంగిపోవాలి. నీవు ఆజ్ఞాపించిన వెంటనే ఆమె నీకు విధేయురాలవ్వాలి. నీవెవని దగ్గర లేనప్పుడు నీ హక్కులయిన నీ ఆస్తిని, తన శీలాన్ని ఆమె కాపాడుకోవాలి.

ఈరోజుల్లో ముస్లిం మహిళల్లో చాలామంది ఇల్లు దాటి బయటికి వెళ్ళాలనుకుంటే ఖరీదైన చీరలు, ఆభరణాలతో నఖశిఖ పర్యంతం పూర్తిగా సింగారించుకొని గాని బయలుదేరారు. కాని ఇంట్లో ఉన్నప్పుడు నగలన్నీ తీసేసి శిరోజాలు చిందర వందరగా పడేసుకొని, మ్యాచింగ్ లేని మాసిన బట్టలతో నిర్లక్ష్యంగా, నిరాసక్తతతో ఉంటారు. భర్త ముందు అందంగా ముస్తాబయి ఉండే హక్కును దైవప్రవక్త (స) ఇచ్చి ఉన్నప్పుడు ముస్లిం మహిళలు దాన్ని ఎందుకు వినియోగించుకోరు?

కేవలం భర్తసంతోషం కోసం మంచిబట్టలు వేసుకొని అతని రాకకోసం ఎదురుచూడటం అనేది భర్త హక్కు దాన్ని నెరవేర్చడం భార్య కర్తవ్యం. బయటికి వెళ్ళేటప్పుడు ముఖ్యంగా సభలు సమావేశాల్లో, వివాహాది శుభకార్యాల్లో పాల్గొనేటప్పుడు సాధారణ దుస్తులు మాత్రమే ధరించి అలంకరణలు ఇతర మేకప్పులు ఏమీలేకుండా అతి నిరాడంబరంగా ఉండాలి.

కాని మన సమాజంలో ఈనాడు దీనికి పూర్తి భిన్నంగా ఉంది. సుగుణవతులైన స్త్రీలయినా, మాడ్రన్ మహిళలయినా సరే, పరదా పాటించే పడతులయినా, బురఖా వేసుకోని బూబమ్మలయినా సరే అందరూ గడప దాటితే చాలు, ఇంట్లో ఉన్న మేకప్ సరంజామంతా తీసి ముస్తాబవుతారు. ఇంటికి రాగానే భర్త పిలుపుకు వెంటనే స్పందించకుండా “ఆ..వస్తున్నా ఉండండి, చీర మార్చుకుంటున్నా... కాస్త ఆగండి బాబూ! నగలు తీసి బీరువాలో పెద్దున్నా” అంటూ అలంకరణ వస్తువులన్నీ పూర్తిగా తీసేసిమరీ భర్త ఎదుటికి వస్తారు. ఈధోరణి కొంత కాలానికి భర్త అసంతృప్తికి కారణమవుతుంది. దంపతుల మధ్య దూరాలు పెరిగే ప్రమాదం కూడా లేకపోలేదు.

మహిళలు బయటికి పోయేటప్పుడు మామూలుదుస్తులు ధరించి, మేకప్ చేసుకోకుండా నిరాడంబరంగా పోవడం, ఇంటికి వచ్చినప్పుడు భర్త ముందు అందంగా తీర్చిదిద్దుకోవడం గనక చేస్తే ప్రస్తుత సమాజపరిస్థితి చాలావరకు మారిపోతుంది. అప్పుడు మీ భర్త ముందు ఎవరైనా పరస్త్రీ పరదాలేకుండా వచ్చినా అతని మనస్సు అదుపుతప్పదు. అతని దృష్టి ఆమెపై ప్రత్యేకంగా పడదు. ఎందుకంటే అతను భార్యవల్ల తృప్తిచెంది ఇంటి నుంచి వచ్చాడు. అలాంటప్పుడు అతను ఇతర స్త్రీలను కామదృష్టితో ఎందుకు చూస్తాడు?

సాధారణంగా భర్తల్లో అసంతృప్తి, అసహనాలు తమ భార్యల వేషభాషల వలనే జనిస్తాయి. కాబట్టి మహిళలు తమ అలంకరణలు, అందచందాలను భర్తలకు మాత్రమే అంకితంచేసి వారికి అణుకువగా, అను కూలంగా మసలుకోవడం ఎంతో అవసరం. అందులోనే మహిళల శ్రేయస్సు ఉంది.

“అందమే ఆనందం, ఆనందమే జీవిత మకరందం” అన్నాడు ఓ సినీకవి. ఆ కవిహృదయంలోని ‘అందం’లో ఆత్మసౌందర్యం ఉందో లేదో తెలియదుగాని, ఆత్మ సౌందర్యంలేని అందం వల్ల తాత్కాలికమైన జీవిత మకరందం మాత్రమే లభిస్తుంది. అందంతో పాటు ఆత్మసౌందర్యం కూడా ఉంటే జీవిత మకరందంతో సహా శాశ్వతమైన ఆత్మానందం కూడా లభిస్తుంది.

దేవుని దృష్టిలో, దైవదాసుల దృష్టిలో కూడా అందరికీ అన్నిటికన్నా ఎంతో విలువైనది, విలువ కట్టలేనిది, కొనలేనిది ఈలోకంలో ఏదైనా ఉందంటే, అది ఆత్మసౌందర్యం మాత్రమే. అలాంటి ఆత్మసౌందర్యమే మనిషిలో కొరవడితే అతను ఎన్ని పూజలు చేసినా, ఎన్ని వ్రతాలు పాటించినా ప్రయోజనంలేదు. ముఖ్యంగా ఈ ఆత్మసౌందర్యం వనితలకు ఎంతో విలువైన ఆభరణం అవుతుంది.

స్త్రీలకు అందంతోపాటు ఆత్మసౌందర్యం కూడా ఉంటే అమెను చేసుకునేవాడు ఎంతో అదృష్టవంతుడని చెప్పవచ్చు. ఆత్మసౌందర్యంలేని అందం ఆడదానికి అహంకారం తెచ్చిపెద్దుంది. అందానికి అహంకారం తోడయితే ఇక ఆ సుందరాంగి ఏ ఒక్కచోటా

నాలుగు కాలాల పాటు స్థిరంగా నిలదొక్కుకో లేదు. దంపతుల్ని జీవితాంతం గట్టిగా కలిపిఉంచే బంధనాలు సదవగాహన, ప్రేమానురాగాలే. ఇవి రెండు ఆత్మసౌందర్యంలోని భాగాలే. భార్యభర్తల మధ్య సదవగాహన లోపిస్తే ప్రేమానురాగాలు క్రమంగా క్షీణిస్తాయి. ప్రేమానురాగాలు క్షీణిస్తే సదవగాహనకు తూట్లు పడతాయి.

దాంపత్య జీవితానికి పునాదులైన ఈ రెండు విషయాలు ఒక దానితో మరొకటి అవినాభావ సంబంధం కలిగిఉన్నాయి. కనుక ప్రశాంత దాంపత్య జీవితం గడపదలచుకున్న మహిళలు ఈ రెండు విషయాలను సొంతం చేసుకోవాలి. ప్రేమలేని భార్యను భర్త చీటికిమాటికి అనుమానించే ప్రమాదం ఉంటుంది. చివరికి ఈ అనుమానం పెనుభూతమయి దంపతుల మధ్య దూరాన్ని పెంచుతుంది.

ఇటువంటి సంసారాలు సాధారణంగా చిన్నచిన్న విభేదాలతో ప్రారంభమై లేనిపోని అనుమానాలతో వేదెక్కి చివరికి రణభూములుగా మారిపోతాయి. దీన్నంతటికీ కారణం నువ్వేనని భర్త నిందిస్తే, ఈ దుస్థితికి మీరే బాధ్యులని భార్య ఆరోపిస్తుంది. ఏమయినప్పటికీ పరిస్థితిని ఉభయులూ సహనంతో, సదవగాహనతో ఎదుర్కోవడానికి ప్రయత్నించాలే గాని, ఒకర్నొకరు నిందించుకుంటూ అనుమానాలవాతావరణంలో ఎడమొగం, పెడమొగంతో ఉండకూడదు. కుటుంబాన్ని చక్కదిద్దుకోవడానికి ముస్లింలకు ఖుర్ఆన్, హదీసుల రూపంలో నిర్దిష్ట ప్రమాణాలు, చక్కని మార్గదర్శక సూత్రాలు ఉన్నాయి. ఆచరణపరంగా వారి ముందు దైవప్రవక్త (సల్లం), ఆయన అనుచరుల ఆదర్శాలు ఉన్నాయి. వాటిని ఆచరిస్తే వారి గృహం స్వర్గధామమే అవుతుంది. ❀

-తాహిరా తస్నీర్

